

[Ellemann-Jensen]

tid styrke tilliden til lovforslaget i det erhvervsliv, som jo skal fungere under loven.

Det må være ekstra nødvendigt med en sådan grundig kulegravning af lovforslagene og deres konsekvenser i betragtning af, at ministeren jo så tydeligt på en række punkter er gået videre i lovforslagene, end han var forpligtet til af EF-direktiverne. Det er klart, det er ministerens gode ret at gøre det, men det gør unægtelig en vurdering af forslagene mere kompliceret.

Jeg vil knytte et par bemærkninger til nogle af de mere iøjnefaldende afvigelser fra direktiverne. Det, der først falder i øjnene, er jo kapitalkravet til selskaberne, altså kravet om 100.000 kr. for anpartsselskaber og 300.000 kr. for aktieselskaber. Er det nu ikke at gå lovlig vidt i betragtning af dansk erhvervslivs særlige struktur med så forholdsvis mange små virksomheder? Vi deler da helt ministerens ønske om at sikre alle involverede parter, når der drives erhverv med begrænset ansvar, men især flerdoblingen af kapitalkravet til anpartsselskaber forekommer ret så voldsom.

Man må nære frygt for, at et sådant krav vil være umuligt at opfylde for en lang række eksisterende virksomheder ikke mindst under de aktuelle konjunkturforhold, og at mange virksomheder derfor vil skulle afvikles, og det var vel ikke hensigten.

Man kan også frygte, at antallet af nyetableringer bliver reduceret drastisk, og det vil igen være ødelæggende i en tid, hvor der allerede noteres en betænkelig nedgang i tilgangen af nye virksomheder. Vi mener ikke, at man skal lægge hindringer i vejen for, at mindre virksomheder kan drives i selskabsform, og det må være muligt at finde en bedre balance imellem de forskellige hensyn end den, ministeren har nedlagt i sit forslag.

På en række andre områder skærper ministeren også kravene til den form for virksomhed, der drives i anpartsselskabsform, og på flere punkter kan vi da være helt enige i sigtet, f.eks. når det drejer sig om skærpede krav til revisors kvalifikationer, når det drejer sig om vurderingen af de indskudte aktiver. Men når det gælder reglerne for en tvangslikvidation af anpartsselskaber, når de har mistet halvdelen af kapitalen, forekommer de regler, som ministeren foreslår, unødvendigt strenge, ikke mindst når man tænker på, at vældig mange virksomheder kan have

et stort kapitalforbrug i den vanskelige startfase. Man risikerer altså her, at mange virksomheder bliver kvælt, endnu inden de har kunnet bevise deres levedygtighed.

Også ministerens skærpede ansvarsregler for bestyrelserne i de forskellige selskaber forekommer meget strenge, ja, jeg må sige for strenge, for hvorfor i alverden vil ministeren bryde med almindelig gængs culpa-regel? Det skulle vel ikke være, fordi ministeren under indtryk af tidens almindelige moralske forfald er begyndt at tvivle på begrebet bonus pater familias?

Ministeren har medtaget et forbud mod aktionærlån, og det kan ikke afvises – vi vil i hvert fald ikke afvise – at der her er et område, hvor der sker en uhensigtsmæssig anvendelse af eksisterende regler; ingen tvivl om det. Men et egentligt forbud mod aktionærlån forekommer alt for strengt, og vi må under udvalgsarbejdet undersøge, om det dog ikke er muligt med smidigere regler, som kan begrænse anvendelsen af aktionærlån, uden at man skridter til et egentligt forbud.

Vi er også betænkelige ved, at ministeren vil begrænse kravet om, at medarbejdervalgte repræsentanter i bestyrelserne skal have en vis tilknytning til virksomheden, altså kravet om et års anciennitet i ansættelsen. Vi finder det slet ikke rimeligt, at ministeren skal bemyndiges til at blande sig i den måde, hvorpå virksomheden orienterer sine medarbejdere om forhold i virksomheden.

Det sidste er en helt overflødig bestemmelse, som jo slet ikke tager hensyn til de vidt forskellige forhold, der er gældende i virksomhederne. Man må virkelig selv finde ud af rundt omkring, hvordan man vil snakke sammen, uden at en minister i København skal sidde og blande sig i det.

For så vidt angår lovforslaget om ændring af forsikringsloven, har vi de samme generelle betænkeligheder som ved aktieselskabsloven, men hertil kommer, at vi også er betænkelige ved, at man vil forbyde garantier for pantebreve. Det kan være nødvendigt med sådanne garantier i en forsikringsnæring, og man bør derfor ikke have alt for stramme regler her.

Alt i alt er der altså mange punkter, der trænger til en dybere behandling i udvalget, og jeg må sige til ministeren, at venstre ikke vil være med til at jage disse lovforslag igennem udvalget. Jeg skal endnu en gang opfor-